

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 586

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 21 noiembrie 2000

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Hotărârea nr. 13 din 1 noiembrie 2000 privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României	1-2		
Hotărârea nr. 18 din 2 noiembrie 2000 privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Petre Roman pentru funcția de Președinte al României	3-4		
Hotărârea nr. 19 din 2 noiembrie 2000 privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României	4-5		
Hotărârea nr. 21 din 3 noiembrie 2000 privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României	5-7		
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		741. — Ordin al ministrului muncii și protecției sociale privind aprobarea Normelor specifice de protecție a muncii pentru extragerea substanțelor minerale utile în cariere cu mijloace mecanizate	7
		1.312. — Ordin al ministrului finanțelor privind intrarea în vigoare a Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democratice Coreene pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital.....	8

HOTĂRÂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 13

din 1 noiembrie 2000

privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Mariana Trofimescu — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

La data de 30 octombrie 2000 Biroul Electoral Central a înaintat Curții Constituționale, în vederea soluționării, contestația înregistrată la nr. 223 din 30 octombrie 2000, formulată de Fundația „Piața Universității”, precum și contestația înregistrată la nr. 210 din 30 octombrie 2000, formulată de domnul Radu Dan Iliescu.

Contestațiile privesc înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României la alegerile din 26 noiembrie 2000 și formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 342D/2000 și, respectiv, nr. 344D/2000.

Potrivit dispozițiilor art. 20 alin. 4 teza întâi din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 19 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 17 octombrie 2000, contestațiile se soluționează fără citarea părților, cu participarea numai a judecătorilor Curții, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

În motivarea contestației care formează obiectul Dosarului nr. 342D/2000, autorul acesteia solicită constatarea nulității înregistrării candidaturii domnului Ion Iliescu, în esență, pentru că „se face vinovat de măcelul comunist și de toate asasinatelor din Piața Universității”.

În motivarea contestației care formează obiectul Dosarului nr. 344D/2000, autorul acesteia invocă faptul că domnul Ion Iliescu se face vinovat de „trădare de țară; hoție (prin acte ilegale și-a cumpărat locuința la un preț derizoriu); corupție (în campania electorală trecută a apelat la un rezident român din străinătate pentru editarea afișelor electorale pe banii statului și le-a introdus în țară prin fraudă); subminarea unității naționale (a instigat grupuri sociale iresponsabile contra opozanților cu prilejul evenimentelor din 29 ianuarie, 12 februarie, 13—15 iunie 1990 și 25 septembrie 1991)”.

Curtea, având în vedere că ambele contestații au același obiect, și anume înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu, ridică din oficiu problema conexării cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare. Curtea, în temeiul prevederilor art. 164 din Codul de procedură civilă și ale art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, dispune conexarea Dosarului nr. 344D/2000 la Dosarul nr. 342D/2000. Reprezentantul Ministerului Public, punând concluzii, în temeiul art. 85 alin. (1) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, coroborat cu art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, apreciază ca fiind neîntemeiate contestațiile privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, deoarece motivele invocate nu sunt cauze de neeligibilitate care să intre în competența Curții Constituționale.

CURTEA,

analizând contestațiile în raport cu prevederile Constituției și ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, cu modificările ulterioare, văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, precum și documentele aflate la dosar, reține următoarele:

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. B.a), al art. 16, 26 și 27 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și al art. 2 alin. (2) și al art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge contestațiile privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, contestații formulate de Fundația „Piața Universității” și de domnul Radu Dan Iliescu.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Potrivit dispozițiilor art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 26 din Legea nr. 47/1992, republicată, ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze contestațiile privind înregistrarea candidaturii pentru funcția de Președinte al României.

În opinia contestatorilor candidatura domnului Ion Iliescu la funcția supremă în stat este neconstituțională. Motivele invocate în acest sens sunt de ordin politic și moral.

Examinând aceste susțineri, Curtea Constituțională reține că atât condițiile de eligibilitate, cât și impedimentele constituționale pentru a fi ales în funcția de Președinte al României sunt prevăzute expres și limitativ la art. 35, art. 34 alin. (2), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (3) și la art. 81 alin. (4) din Constituție, texte al căror conținut este următorul:

— Art. 35: „(1) Au dreptul de a fi aleși cetățenii cu drept de vot care îndeplinesc condițiile prevăzute în articolul 16 alineatul (3), dacă nu le este interzisă asocierea în partide politice, potrivit articolului 37 alineatul (3).

(2) Candidații trebuie să fi împlinit, până în ziua alegerilor inclusiv, vârsta de cel puțin 23 de ani, pentru a fi aleși în Camera Deputaților sau în organele locale, și vârsta de cel puțin 35 de ani, pentru a fi aleși în Senat sau în funcția de Președinte al României.”;

— Art. 34 alin. (2): „Nu au drept de vot debilii sau alienații mintal, puși sub interdicție, și nici persoanele condamnate, prin hotărâre judecătorească definitivă, la pierderea drepturilor electorale.”;

— Art. 16 alin. (3): „Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară.”;

— Art. 37 alin. (3): „Nu pot face parte din partide politice judecătorii Curții Constituționale, avocații poporului, magistrații, membrii activi ai armatei, polițiștii și alte categorii de funcționari publici stabilite prin lege organică.”;

— Art. 81 alin. (4): „Nici o persoană nu poate îndeplini funcția de Președinte al României decât pentru cel mult două mandate. Acestea pot fi și succesive.”

În speță, examinând motivele invocate de contestatori, Curtea constată că acestea nu se regăsesc în conținutul prevederilor constituționale anterior menționate. Asemenea motive reprezintă opinii personale ale contestatorului, care, eventual, pot fi avute în vedere cu ocazia exprimării votului.

În consecință, contestația ce face obiectul prezentei cauze este neîntemeiată, urmând să fie respinsă.

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 18

din 2 noiembrie 2000

privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Petre Roman
pentru funcția de Președinte al României

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Mariana Trofimescu	— procuror
Marioara Prodan	— magistrat-asistent

La data de 1 noiembrie 2000 Biroul Electoral Central a înaintat Curții Constituționale, în vederea soluționării, contestația formulată de domnul Marin N. Duță, privind înregistrarea candidaturii domnului Petre Roman pentru funcția de Președinte al României, contestație ce formează obiectul Dosarului nr. 354D/2000.

Potrivit dispozițiilor art. 20 alin. 4 teza întâi din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 19 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 17 octombrie 2000, contestațiile se soluționează fără citarea părților, cu participarea numai a judecătorilor Curții, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

În motivarea contestației se arată că domnul Petre Roman s-a opus adoptării în anul 1991 „a legii cu privire la accesul la dosarele Secției speciale a C.C. al P.C.R., la dosarele Securității, ale Ministerului de Interne, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Justiție și Ministerului de Externe, la publicarea listei nominale cu numele și numărul dosarelor celor vătămați, a listei informatorilor denunțatori”.

Reprezentantul Ministerului Public, punând concluzii, în temeiul art. 85 alin. (1) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, coroborat cu art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, apreciază ca fiind neîntemeiată contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Petre Roman pentru funcția de Președinte al României, arătând că motivele invocate sunt chestiuni ce țin de opțiunile politice ale candidatului, a căror verificare excede competenței Curții Constituționale. În consecință, se solicită respingerea contestației.

CURTEA,

analizând contestația în raport cu prevederile Constituției și ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, cu modificările ulterioare, și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, precum și documentele aflate la dosar, reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 26 din Legea nr. 47/1992, republicată, ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze contestația privind înregistrarea candidaturii pentru funcția de Președinte al României.

În opinia contestatorului candidatura domnului Petre Roman la funcția supremă în stat este neconstituțională. Motivele invocate în contestație sunt de ordin politic și moral, vizând opunerea candidatului la adoptarea, în anul 1991, a legii privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică. Autorul își întemeiază contestația pe prevederile art. 16, 21, 123, 130 și ale art. 144 lit. c) din Constituție, pe cele ale art. 11 din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, precum și pe dispozițiile Codului penal și ale Codului de procedură penală.

Examinând motivele cuprinse în contestație, Curtea constată că atât condițiile de eligibilitate, cât și impedimentele constituționale pentru a fi ales în funcția de Președinte al României sunt prevăzute expres și limitativ la art. 35, art. 34 alin. (2), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (3) și la art. 81 alin. (4) din Constituție, texte al căror conținut este următorul:

— Art. 35: „(1) Au dreptul de a fi aleși cetățenii cu drept de vot care îndeplinesc condițiile prevăzute în articolul 16 alineatul (3), dacă nu le este interzisă asocierea în partide politice, potrivit articolului 37 alineatul (3).

(2) Candidații trebuie să fi împlinit, până în ziua alegerilor inclusiv, vârsta de cel puțin 23 de ani, pentru a fi aleși în Camera Deputaților sau în organele locale, și vârsta de cel puțin 35 de ani, pentru a fi aleși în Senat sau în funcția de Președinte al României.”;

— Art. 34 alin. (2): „Nu au drept de vot debilii sau alienații mintal, puși sub interdicție, și nici persoanele condamnate, prin hotărâre judecătorească definitivă, la pierderea drepturilor electorale.”;

— Art. 16 alin. (3): „Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară.”;

— Art. 37 alin. (3): „Nu pot face parte din partide politice judecătoria Curții Constituționale, avocații poporului, magistrații, membrii activi ai armatei, polițiștii și alte categorii de funcționari publici stabiliți prin lege organică.”;

— Art. 81 alin. (4): „Nici o persoană nu poate îndeplini funcția de Președinte al României decât pentru cel mult două mandate. Acestea pot fi și succesive.”

În speță, examinând motivele invocate de contestator, Curtea constată că acestea nu se regăsesc în conținutul prevederilor constituționale anterior menționate. Asemenea motive reprezintă opinii personale ale contestatorului, care, eventual, pot fi avute în vedere cu ocazia exprimării votului.

Curtea constată, de asemenea, că prevederile constituționale cuprinse în art. 21, referitoare la accesul liber la justiție, în art. 123, referitoare la înfăptuirea justiției, în art. 130, referitoare la rolul Ministerului Public, precum și prevederile art. 144 lit. c) din Constituție, referitoare la competența Curții Constituționale de a soluționa excepțiile de neconstituționalitate, invocate de contestator, nu justifică, în mod evident, motivele contestației.

Referitor la incidența art. 16 din Constituție, privind egalitatea în drepturi, Curtea constată că numai alin. (3) al acestui text se referă la un impediment pentru candidații la

funcții și demnități publice, civile sau militare, impediment care însă nu a fost invocat în cauză, astfel încât nu poate fi examinat de Curte.

Curtea constată totodată că dispozițiile Codului penal, precum și ale Codului de procedură penală nu au incidență în cauză, Curtea neavând atribuții în materia tragerii

la răspundere penală a persoanelor vinovate de săvârșirea unor infracțiuni, ci numai atribuțiile prevăzute la art. 144 din Constituție, fiind unica autoritate de jurisdicție constituțională în România.

În consecință, contestația urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. B.a), al art. 16, 26 și 27 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și al art. 2 alin. (2) și al art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Petre Roman pentru funcția de Președinte al României, contestație formulată de domnul Marin N. Duță.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRĂREA Nr. 19

din 2 noiembrie 2000

privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de președinte al României

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Mariana Trofimescu	— procuror
Marioara Prodan	— magistrat-asistent

La data de 1 noiembrie 2000 Biroul Electoral Central a înaintat Curții Constituționale, în vederea soluționării, contestația formulată de domnul Marin N. Duță, privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, contestație ce formează obiectul Dosarului nr. 355D/2000.

Potrivit dispozițiilor art. 20 alin. 4 teza întâi din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 19 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 17 octombrie 2000, contestațiile se soluționează fără citarea părților, cu participarea numai a judecătorilor Curții, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

În motivarea contestației se face trimitere la argumentele invocate în contestațiile formulate de același autor în anii 1992 și 1996. Totodată se face referire la „situația de dezastru total din economie, finanțe-bănci, comerț, apărare, la care au contribuit și guvernele F.S.N., P.D.S.R. în perioada 1990—1996“, precum și la „neadoptarea, în aceeași

perioadă, a legii privind accesul la dosarele Securității, ale Ministerului de Interne, ale Ministerului Apărării, Justiției, Ministerului de Externe“.

Reprezentantul Ministerului Public, punând concluzii, în temeiul art. 85 alin. (1) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, coroborat cu art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, apreciază ca fiind neîntemeiată contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, arătând că motivele invocate sunt chestiuni ce țin de opțiunile politice ale candidatului, a căror verificare excede competenței Curții Constituționale. În consecință, se solicită respingerea contestației.

CURTEA,

analizând contestația în raport cu prevederile Constituției și ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, cu modificările ulterioare, și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, precum și documentele aflate la dosar, reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 26 din Legea nr. 47/1992, republicată, ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze contestația privind înregistrarea candidaturii pentru funcția de Președinte al României.

În opinia contestatorului candidatura domnului Ion Iliescu la funcția supremă în stat este neconstituțională. Motivele invocate în contestație sunt de ordin politic și moral, vizând

deteriorarea situației economice, financiare, bancare și de apărare a țării în perioada 1990—1996 în care candidatul a îndeplinit funcția de Președinte al României, precum și neadoptarea legii privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică. Autorul își întemeiază contestația pe prevederile art. 11 din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României. Nu se indică însă nici un text constituțional care ar fi fost încălcat prin înregistrarea candidaturii contestate.

Examinând motivele cuprinse în contestație, Curtea constată că atât condițiile de eligibilitate, cât și impedimentele constituționale pentru a fi ales în funcția de Președinte al României sunt prevăzute expres și limitativ la art. 35, art. 34 alin. (2), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (3) și la art. 81 alin. (4) din Constituție, texte al căror conținut este următorul:

— Art. 35. „(1) *Au dreptul de a fi aleși cetățenii cu drept de vot care îndeplinesc condițiile prevăzute în articolul 16 alineatul (3), dacă nu le este interzisă asocierea în partide politice, potrivit articolului 37 alineatul (3).*”

(2) *Candidații trebuie să fi împlinit, până în ziua alegerilor inclusiv, vârsta de cel puțin 23 de ani, pentru a fi aleși în Camera Deputaților sau în organele locale, și vârsta de cel puțin 35 de ani, pentru a fi aleși în Senat sau în funcția de Președinte al României.*”

— Art. 34 alin. (2): „*Nu au drept de vot debilii sau alienații mintal, puși sub interdicție, și nici persoanele condamnate, prin*

hotărâre judecătorească definitivă, la pierderea drepturilor electorale.”

— Art. 16 alin. (3): „*Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară.*”

— Art. 37 alin. (3): „*Nu pot face parte din partide politice judecătorii Curții Constituționale, avocații poporului, magistratii, membrii activi ai armatei, polițiștii și alte categorii de funcționari publici stabilite prin lege organică.*”

— Art. 81 alin. (4): „*Nici o persoană nu poate îndeplini funcția de Președinte al României decât pentru cel mult două mandate. Acestea pot fi și succesive.*”

În speță, examinând motivele invocate de contestator, Curtea constată că acestea nu se regăsesc în conținutul prevederilor constituționale anterior menționate. Asemenea motive reprezintă opinii personale ale contestatorului, care, eventual, pot fi avute în vedere cu ocazia exprimării votului.

Curtea constată, de asemenea, că nu pot fi luate în considerare motivele invocate de contestator în contestațiile anterioare formulate împotriva aceluiași candidat la funcția de Președinte al României cu prilejul alegerilor din anii 1992 și 1996, deoarece aceste motive se referă la acele alegeri președințiale și privesc situații juridice specifice acestor perioade.

În consecință, contestația urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. B.a), al art. 16, 26 și 27 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și al art. 2 alin. (2) și al art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, contestație formulată de domnul Marin N. Duță.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRĂȘTEA Nr. 21

din 3 noiembrie 2000

privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător

Romul Petru Vonica — judecător
Mariana Trofimescu — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent

La data de 2 noiembrie 2000 Biroul Electoral Central a înaintat Curții Constituționale, în vederea soluționării, contestația nr. 293 din 1 noiembrie 2000, formulată de domnul Alexandru Anghel.

Contestația privește înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României la alegerile din 26 noiembrie 2000 și formează obiectul Dosarului nr. 356D/2000.

Potrivit dispozițiilor art. 20 alin. 4 teza întâi din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 19 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 17 octombrie 2000, contestația se soluționează fără citarea părților, cu participarea numai a judecătorilor Curții, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

Contestația se întemeiază, în principal, pe faptul că domnul Ion Iliescu candidează la alegerile din 26 noiembrie 2000 pentru un nou mandat la funcția de Președinte al României, ceea ce contravine prevederilor constituționale ale art. 81 alin. (4). Se arată că, „Așa precar cum a fost mandatul prezidențial exercitat de Iliescu Ion până la alegerile din mai 1990, el s-a îndeplinit în condițiile existenței unei constituții, și ca atare este constituțional. [...] După alegerile din mai 1990 începe [...] al doilea mandat prezidențial al lui Ion Iliescu. Acesta nu mai este precar, fiind rezultatul votului majorității poporului român. [...] Cum Iliescu Ion a exercitat cel puțin două mandate prezidențiale, nu mai poate exercita alt mandat în această funcție“. De asemenea, un alt motiv pentru care nu mai poate candida la cea mai înaltă funcție în stat este, în opinia contestatorului, acela că domnul Ion Iliescu „nu îndeplinește condițiile de loialitate și de moralitate pentru a conduce țara, [...] trecutul și prezentul lui fiind străine și potrivnice interesului național românesc“. În final, considerând că „interesul național impune“, solicită schimbarea practicii Curții Constituționale, în sensul invalidării candidaturii domnului Ion Iliescu la funcția de Președinte al României.

Reprezentantul Ministerului Public, punând concluzii, în temeiul art. 85 alin. (1) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, coroborat cu art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, apreciază că singurul mandat de Președinte al României, în înțeles constituțional, este cel îndeplinit de domnul Ion Iliescu ca urmare a alegerilor din septembrie 1992. Se arată că noțiunea de mandat de Președinte al României este utilizată pentru prima dată în Legea nr. 69/1992, adoptată în temeiul Constituției din anul 1991. De asemenea, se consideră că Decretul-lege nr. 92/1990 este un act normativ cu caracter provizoriu și tranzitoriu, care se referă la unele prerogative ale funcției de Președinte al României, iar nu la noțiunea de mandat de Președinte al României. Rezultă că motivul invocat în legătură cu numărul mandatelor exercitate până în prezent de domnul Ion Iliescu este nefondat. În legătură cu toate celelalte motive invocate, se apreciază că acestea nu sunt cauze de neeligibilitate care să intre în competența Curții Constituționale. În final, se solicită respingerea contestației.

CURTEA,

analizând contestația în raport cu prevederile Constituției și ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, cu modificările ulterioare, și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 26 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și ale

art. 2 alin. (2) și al art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze contestația privind înregistrarea candidaturii pentru funcția de Președinte al României.

Contestatorul solicită invalidarea candidaturii domnului Ion Iliescu la funcția de Președinte al României, deoarece, pe de o parte, „a exercitat cel puțin două mandate prezidențiale“, iar pe de altă parte, faptele sale „îl fac nedemn“ pentru ocuparea acestei funcții în stat.

I. Examinând aceste susțineri, Curtea reține că, în legătură cu primul motiv al contestației, și anume depunerea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru un al treilea mandat de Președinte al României, Curtea Constituțională, cu două opinii separate, s-a pronunțat prin Hotărârea nr. 3 din 24 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 8 noiembrie 2000, în sensul că domnul Ion Iliescu a îndeplinit până în prezent un singur mandat de Președinte al României, și anume în perioada 1992—1996, corespunzător prevederilor art. 81 alin. (4) și ale art. 83 alin. (1) din Constituție.

Cele statuate de Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 3 din 24 octombrie 2000 își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice modificarea jurisprudenței.

II. În ceea ce privește celelalte motive cuprinse în contestație, Curtea constată că atât condițiile de eligibilitate, cât și impedimentele constituționale pentru a fi ales în funcția de Președinte al României sunt prevăzute expres și limitativ la art. 35, art. 34 alin. (2), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (3) și la art. 81 alin. (4) din Constituție, texte al căror conținut este următorul:

— Art. 35: „(1) *Au dreptul de a fi aleși cetățenii cu drept de vot care îndeplinesc condițiile prevăzute în articolul 16 alineatul (3), dacă nu le este interzisă asocierea în partide politice, potrivit articolului 37 alineatul (3).*“

(2) Candidații trebuie să fi împlinit, până în ziua alegerilor inclusiv, vârsta de cel puțin 23 de ani, pentru a fi aleși în Camera Deputaților sau în organele locale, și vârsta de cel puțin 35 de ani, pentru a fi aleși în Senat sau în funcția de Președinte al României.“;

— Art. 34 alin. (2): „*Nu au drept de vot debilii sau alienații mintal, puși sub interdicție, și nici persoanele condamnate, prin hotărâre judecătorească definitivă, la pierderea drepturilor electorale.“;*

— Art. 16 alin. (3): „*Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară.“;*

— Art. 37 alin. (3): „*Nu pot face parte din partide politice judecătoria Curții Constituționale, avocații poporului, magistrații, membrii activi ai armatei, polițiștii și alte categorii de funcționari publici stabilite prin lege organică.“;*

— Art. 81 alin. (4): „*Nici o persoană nu poate îndeplini funcția de Președinte al României decât pentru cel mult două mandate. Acestea pot fi și succesive.“;*

În speță, examinând motivele invocate de contestator, Curtea constată că acestea nu se regăsesc în conținutul prevederilor constituționale anterior menționate. Asemenea motive reprezintă opinii personale ale contestatorului, care, eventual, pot fi avute în vedere cu ocazia exprimării votului.

În consecință, contestația ce face obiectul prezentei cauze este neîntemeiată, urmând să fie respinsă.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. B.a), al art. 16, 26 și 27 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și al art. 2 alin. (2) și al art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, cu majoritate de voturi în privința motivelor întemeiate pe dispozițiile art. 81 alin. (4) și ale art. 83 alin. (1) din Constituție și cu unanimitate de voturi sub celelalte aspecte,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, contestație formulată de domnul Alexandru Anghel.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,

Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

ORDIN

privind aprobarea Normelor specifice de protecția muncii pentru extragerea substanțelor minerale utile în cariere cu mijloace mecanizate

Ministrul muncii și protecției sociale,
având în vedere:

— art. 5 alin. (5) și pct. 4 din anexa nr. 2 la Legea protecției muncii nr. 90/1996;

— art. 3 pct. V și art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 188/1999 privind organizarea și funcționarea
Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu modificările ulterioare;

— Avizul Consiliului tehnico-economic nr. 5/2000 al Ministerului Muncii și Protecției Sociale,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele specifice de protecție a muncii pentru extragerea substanțelor minerale utile în cariere cu mijloace mecanizate, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Normele prevăzute la art. 1 intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Începând cu aceeași dată se abrogă prevederile din normele departamentale de protecție a muncii care se

referă la extragerea substanțelor minerale utile în cariere cu mijloace mecanizate.

Art. 3. — Normele specifice de protecție a muncii pentru extragerea substanțelor minerale utile în cariere cu mijloace mecanizate sunt obligatorii pentru activitățile cu acest profil și se difuzează celor interesați prin inspectoratele teritoriale de muncă și prin agenți autorizați de Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

Ministrul muncii și protecției sociale,

Liviu Lucian Albu

București, 4 octombrie 2000.

Nr. 741.

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN
privind intrarea în vigoare a Convenției dintre Guvernul României
și Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene pentru evitarea dublei impuneri
cu privire la impozitele pe venit și pe capital

Ministrul finanțelor,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 447/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările ulterioare,

în conformitate cu prevederile Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 23 ianuarie 1998 și ratificată prin Legea nr. 104/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 3 iulie 2000, pentru cunoașterea datei privind intrarea în vigoare și, respectiv, a datei de la care sunt aplicabile prevederile convenției, emite următorul ordin:

1. La data de 25 august 2000 a intrat în vigoare Convenția dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 23 ianuarie 1998, ca urmare a îndeplinirii

procedurii stipulate la art. 29 din convenție, ale cărei prevederi se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2001.

2. Direcția acorduri fiscale internaționale și direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene, respectiv a municipiului București, vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 2 octombrie 2000.

Nr. 1.312.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
